Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PAOLA MENGOZZIJA
predstavljeni 28. junija 2012 [1]

Zadeva C-215/11

Iwona Szyrocka
proti
SiGer Technologie GmbH

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy we Wrocławiu (okrožno sodišče, Wroclaw))

„Postopek za evropski plačilni nalog — Uredba št. 1896/2006 — Formalni pogoji za vlogo — Obdobje, za katerega se lahko zahtevajo obresti — Obdobje do datuma plačila“

I – Uvod

1. V obravnavanem postopku Sąd Okręgowy we Wrocławiu naslavlja na Sodišče predlog za predhodno odločanje o razlagi Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (v nadaljevanju: Uredba) [2].

II – Pravni okvir

A – *Pravo Skupnosti*

2. Člen 1 Uredbe določa:

„1. Namen te uredbe je:

(a) z uvedbo postopka za evropski plačilni nalog poenostaviti, pospešiti in zmanjšati stroške sodnih postopkov v čezmejnih zadevah v zvezi z nespornimi denarnimi zahtevki;

(b) dopustiti prosti pretok evropskih plačilnih nalogov v vseh državah članicah z določitvijo minimalnih standardov, katerih spoštovanje povzroči, da postanejo nepotrebni vsi vmesni postopki, ki bi jih bilo treba opraviti v državi članici izvršbe pred priznanjem in izvršbo.

2. Ta uredba tožeči stranki ne preprečuje, da bi vložila zahtevek v smislu člena 4 v okviru nekega drugega postopka v skladu s pravom ene od držav članic ali s pravom Skupnosti.“

1 — Jezik izvirnika: italijanščina.
2 — UL L 399, str. 1.

3. Člen 4 Uredbe določa:

„Za izterjavo denarnih zahtevkov za določene denarne zneske, ki so v trenutku predložitve vloge za evropski plačilni nalog že zapadli v plačilo, se uvede postopek za evropski plačilni nalog.“

4. Člen 7 Uredbe se glasi:

„1. Vloga za evropski plačilni nalog se predloži na standardnem obrazcu A, kot je določen v Prilogi I.

2. V vlogi se navede:

[…];

(b) znesek zahtevka, vključno z glavnico in z morebitnimi obrestmi, pogodbenimi kaznimi in stroški;

(c) če se zahtevajo obresti, obrestna mera in obdobje, za katerega se obresti zahtevajo, razen če se po pravu države članice izvora zakonite obresti avtomatično prištejejo k glavnici;

(d) temelj zahtevka, vključno z opisom okoliščin, ki se uveljavljajo kot podlaga za zahtevek in po potrebi za zahtevane obresti;

(e) opis dokazov v podporo zahtevku;

[…]

3. Tožeča stranka v vlogi izjavi, da so navedeni podatki po njenem prepričanju resnični ter da se zaveda, da lahko kakršna koli namerno neresnična izjava povzroči naložitev ustreznih kazni v skladu s pravom države članice izvora.

[…]“

5. Člen 8 Uredbe določa:

„Sodišče, ki mu je predložena vloga za evropski plačilni nalog, kakor hitro je to mogoče, na podlagi obrazca za vlogo preuči, ali so izpolnjene zahteve iz členov 2, 3, 4, 6 in 7 ter ali se zdi, da je zahtevek utemeljen. Ta preučitev se lahko opravi v obliki avtomatiziranega postopka.“

6. Člen 9 Uredbe določa:

„1. Če zahteve iz člena 7 niso izpolnjene, razen če je zahtevek očitno neutemeljen ali je vloga nedopustna, sodišče tožeči stranki da možnost, da vlogo dopolni ali popravi. Sodišče uporabi standardni obrazec B, kot je določen v Prilogi II.

2. Kadar sodišče tožečo stranko pozove, da vlogo dopolni ali popravi, določi rok, ki se sodišču v takih okoliščinah zdi ustrezen. Sodišče lahko rok po lastni presoji podaljša.“

7. Člen 12 Uredbe določa:

„1. Če so izpolnjene zahteve iz člena 8, sodišče, kakor hitro je to mogoče […], izda evropski plačilni nalog na standardnem obrazcu E, kot je določen v Prilogi V.

[…]

3. V evropskem plačilnem nalogu se toženo stranko pouči o možnosti, da:

(a) tožeči stranki plača znesek iz naloga;

ali

(b) […] pošlje ugovor na sodišče izvora.

4. Z evropskim plačilnim nalogom se tožena stranka obvesti, da:

(a) je bil nalog izdan izključno na podlagi podatkov, ki jih je navedla tožeča stranka in jih sodišče ni preverjalo;

(b) bo nalog postal izvršljiv, razen v primeru, da je bil na sodišču vložen ugovor v skladu s členom 16;

(c) se v primeru, da je bil vložen ugovor, postopek nadaljuje pred pristojnimi sodišči države članice izvora v skladu s pravili običajnega civilnega postopka, razen če tožeča stranka ni izrecno zahtevala, da se postopek v takem primeru zaključi.

[…]“.

8. Člen 16(3) Uredbe določa:

„3. Tožena stranka v ugovoru zgolj izjavi, da ugovarja zahtevku, brez navedbe razlogov za ugovor.“

9. V prvem odstavku člena 17(1) Uredbe je pojasnjeno:

„1. Če se ugovor vloži v roku iz člena 16(2), se postopek nadaljuje pred pristojnimi sodišči države članice izvora v skladu s pravili običajnega civilnega postopka, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se postopek v takem primeru zaključi.“

10. Člen 25 Uredbe določa:

„1. Skupni znesek sodnih taks postopka za evropski plačilni nalog in običajnih civilnih postopkov, do katerih pride v primeru ugovora na evropski plačilni nalog v državi članici, ne presegajo sodnih taks običajnih civilnih postopkov brez predhodnega evropskega postopka za plačilni nalog v tej državi članici.

2. Za namene te uredbe pojem sodnih taks vključuje dajatve in bremena, ki se morajo plačati sodišču in katerih znesek določa nacionalno pravo.“

11. Člen 26 Uredbe, naslovljen „Razmerje do nacionalnega procesnega prava“, določa:

„Vsa procesna vprašanja, ki v tej uredbi niso posebej obravnavana, ureja nacionalno pravo.“

B – *Nacionalno pravo*

12. Sąd Okręgowy we Wrocławiu je v svojem predlogu za sprejetje predhodne odločbe naštelo vrsto določb iz poljskega zakonika o pravdnem postopku, v nadaljevanju: ZPP), ki bi lahko bile pomembne v tem postopku, na primer člen 126, člen 128 in člen 187(1), ki določajo vsebino aktov, ki se vložijo v zadevi, ter tožbenih zahtevkov, in določajo, katere akte, ki se jih predloži drugi stranki, je treba vložiti, ter člen 130(1) in prva točka člena 391(1), ki urejata postopek, ki se uporabi v primeru formalnih napak vloge ter način za vložitev pritožbe zoper odločitve zadevnega sodišča.

13. Nacionalno sodišče je navedlo tudi člen 481(1) poljskega civilnega zakonika, ki določa, da če je dolžnik v zamudi z izpolnitvijo denarne obveznosti, upnik lahko zahteva plačilo obresti za obdobje zamude, čeprav mu ne nastane nikakršna škoda in je zamuda posledica okoliščin, za katere dolžnik ne odgovarja [3], in člen 190 ZPP, v skladu s katerim je v sodnem postopku mogoče terjati bodoče ponavljajoča se plačila, če to ni v nasprotju z vsebino pravnega razmerja med strankama.

III – Dejansko stanje in vprašanja za predhodno odločanje

14. Iwona Szyrocka, ki prebiva na Poljskem, je 23. februarja 2011 pri Sąd Okręgowy we Wrocławiu vložila vlogo za evropski plačilni nalog zober družbo SiGer Technologie GmbH s sedežem v Tangermünde (Nemčija).

15. V postopku so se pojavila naslednja vprašanja:

— ali preučitev vloge pred izdajo evropskega plačilnega naloga v smislu člena 6 Uredbe zajema tudi presojo vloge z vidika izpolnjevanja formalnih pogojev, ki jih določa zakonodaja države članice, v kateri je bil vložen zahtevek, ali samo pogojev, ki so našteti v zadevni uredbi [4];

— ali mora biti zahtevek za plačilo zamudnih obresti izterljiv že ob vložitvi vloge za evropski plačilni nalog;

— ali mora stranka v vlogi vsakokrat navesti višino obresti in ali lahko zahteva, da se ji prisodijo tako imenovane odprte obresti, torej obresti, ki se izračunajo do dneva, ko bo opravljeno plačilo denarnega zahtevka, ki je predmet vloge;

— na kakšen način sodišče prisodi obresti ob upoštevanju vsebine uradnega obrazca E evropskega plačilnega naloga (Priloga V k Uredbi št. 1896/2006).

16. Predložitveno sodišče, ki je menilo, da obstaja vprašanje o razlagi Uredbe, je Sodišču v predhodno odločanje predložilo teh osem vprašanj:

1) „Ali je treba člen 7 Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog razlagati tako, da:

   a) so v njem izčrpno urejeni vsi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni v zvezi z vlogo za evropski plačilni nalog,

3 — Na podlagi navedb nacionalnega sodišča v točki 8 predloga za sprejetje predhodne odločbe, je po razlagi tega predpisa, ki jo je podalo Sąd Najwyższy (poljsko vrhovno sodišče) v mnenju z dne 5. aprila 1991, obveznost plačila zamudnih obresti vezana na rok. Zahtevek namreč zapade v plačilo po izteku roka za plačilo in se postopoma povečuje z nadaljnjimi dnevi zamude. Zahtevek za plačilo obresti torej nastane že prvi dan zamude, upnik pa pridobiva pravico do obresti za vsak dan posebej. Obresti se štejejo za periodično dajatev poleg tiste, ki se nanaša na glavnico. V poljskem pravu je dopusten tudi zahtevek za plačilo bodočih obresti do dneva plačila in ta zahtevek se lahko vloži skupaj z zahtevkom za plačilo glavnice.

4 — To vprašanje je odvisno predvsem od tega, da upnica v vlogi ni navedla vrednosti predmeta spora v poljski valuti (čeprav je bila potrebna za izračun takse na vlogo), da je v točki 7 obrazca A, ki se nanaša na obresti, nepravilno navedla oznako obresti (z ustrezno oznako ni označila, v kakšnem obsegu se izračunajo obresti) in da ni navedla, za katere zneske jih je treba prisoditi.

ali tako, da

b) so v njem določeni le minimalni pogoji za tako vlogo in je treba za vprašanja glede formalnih pogojev za vlogo, ki v tej določbi niso urejeni, uporabljati določbe nacionalnega prava?

2) Če je odgovor na vprašanje 1b) pritrdilen: ali je treba stranko, če vloga ne izpolnjuje formalnih pogojev, ki so določeni v zakonodaji države članice (na primer če ni bil priložen prepis vloge za nasprotno stranko ali če ni bila navedena vrednost predmeta spora), pozvati, naj vlogo dopolni na podlagi določb nacionalnega prava, kot določa člen 26 uredbe, ali pa na podlagi člena 9 uredbe?

3) Ali je treba člen 4 Uredbe št. 1896/2006 razlagati tako, da se značilnosti denarnega zahtevka, navedeni v tem členu, torej določenost zneska in njegova zapadlost v plačilo ob predložitvi vloge za izdajo evropskega plačilnega naloga, nanašata le na zahtevek za plačilo glavnice, ali pa tako, da se nanašata tudi na zahtevek za plačilo zamudnih obresti?

4) Ali je treba člen 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006 razlagati tako, da je mogoče v postopku za evropski plačilni nalog v primeru, v katerem zakonodaja države članice izvora ne določa samodejnega prištevanja obresti, poleg glavnice terjati:

a) vse obresti, skupaj s tako imenovanimi odprtimi obrestmi (od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva plačila, ki ni opredeljen z datumom, na primer ‚od 20. marca 2011 do dneva plačila‘);

b) le obresti od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva vložitve vloge ali do dneva izdaje plačilnega naloga;

c) le obresti od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva vložitve vloge?

5) Ob pritrdilnem odgovoru na vprašanje 4a): kako je treba v skladu z Uredbo št. 1896/2006 v obrazcu plačilnega naloga oblikovati odločbo glede obresti?

6) Ob pritrdilnem odgovoru na vprašanje 4b): kdo določi višino obresti, stranka ali sodišče po uradni dolžnosti?

7) Ob pritrdilnem odgovoru na vprašanje 4c): ali mora stranka v vlogi navesti višino izračunanih obresti?

8) Ali mora sodišče, če tožeča stranka ni izračunala nobenih obresti do dneva vložitve vloge, tak izračun opraviti po uradni dolžnosti ali pa mora v skladu s členom 9 Uredbe št. 1896/2006 pozvati stranko, naj vlogo dopolni?“

IV – Postopek pred Sodiščem

17. Komisija ter avstrijska in portugalska vlada, vlada Združenega kraljestva, finska in poljska vlada so predložile pisna stališča.

18. Komisija ter finska in poljska vlada so predložile ustna stališča na obravnavi dne 18. aprila 2012.

V – Prvo vprašanje za predhodno odločanje

19. Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem predlaga Sodišču, naj pojasni, ali mora vloga za evropski plačilni nalog izpolnjevati izključno formalne pogoje iz člena 7 Uredbe ali pa mora upoštevati še druge pogoje, ki jih določa nacionalna zakonodaja.

20. Pregled besedila Uredbe pokaže, da so postopek za pridobitev evropskega plačilnega naloga in morebitni podobni nacionalni postopki samostojni.

21. To se lahko sklepa v prvi vrsti iz dejstva, da je uporaba evropskega postopka v skladu s členom 1 in uvodno izjavo 10 uredbe dodaten in neobvezen način za tožečo stranko, ki ne nadomešča in ne usklajuje mehanizmov za izterjavo nespornih zahtevkov, ki jih predvideva nacionalna zakonodaja, ampak se poleg njih uporablja kot dodaten instrument za varstvo njenih pravic.

22. Zadevna oseba lahko torej pridobi plačilni nalog z uporabo katerega koli drugega razpoložljivega postopka v smislu zakonodaje države članice ali zakonodaje Skupnosti.

23. Poleg tega je ugotovitev iz odstavka 20 podprta še z uvodno izjavo 16, na podlagi katere sodišče izda nalog samo na podlagi informacij, ki jih vsebuje obrazec, priložen navedeni uredbi, na katerem so navedeni podatki iz člena 7, pri tem pa evropska zakonodaja ne predvideva možnosti razširitve vsebine glede na zunanje vire.

24. Uporaba vnaprej določenih obrazcev za izvajanje raznih faz postopka je predvidena v uvodni izjavi 11, da se olajša dostop, zmanjšajo stroški in skrajša čas ter da se poenoti izvajanje samega postopka.

25. Na ta način postane neodvisnost evropskega postopka od notranjih postopkov še toliko bolj očitna, ker uporaba navedenih obrazcev omogoča premostitev formalnosti in posledičnih neenakosti, ki izhajajo iz nacionalnih predpisov, ter vzpostavitev procesnega sredstva, ki je načeloma enako na celotnem ozemlju Unije in zato ločeno od podobnih, ki veljajo v državah članicah.

26. Tudi člen 26 Uredbe potrjuje neodvisnost evropskega postopka od nacionalnih, ker določa, da se nacionalno pravo uporablja samo za procesna vprašanja, ki v Uredbi niso posebej obravnavana.

27. Ko se je namreč zakonodajalec odločil, da je za določene vidike postopka Uredbo dopolnil z državnim pravom, je to storil izrecno s sklicevanjem nanj [5].

28. Določba člena 26 ter sklici iz odstavka 27 in opombe 5 ne bi bili razumljivi, če bi dejansko želeli, da bi bila ureditev v Uredbi, tudi za vidike, ki jih ureja, dopolnjena z ureditvami posameznih držav, ker v tem primeru ne bi bilo potrebno ne določiti, da se nacionalni zakoni lahko uporabljajo le za procesna vprašanja, ki jih sama Uredba ne obravnava, ne navajati možnosti, v katerih se uporablja pravo držav članic.

29. Tudi glede na namen, za katerega je bila Uredba sprejeta, je videti, da je postopek Skupnosti neodvisen od nacionalnega postopka, kar je razvidno tudi iz členov in uvodnih izjav Uredbe.

5 — Tako je na primer v členu 7(3) glede kazni, ki se uporabijo se v primeru navajanja neresničnih izjav v vlogi, v členu 10(2) glede posledic za preostali del prvotnega zahtevka, za katerega je nacionalno sodišče menilo, da pogoji za izdajo naloga niso izpolnjeni, v členu 11(3), ki tožeči stranki omogoča uporabo drugih razpoložljivih postopkov tudi v primeru zavrnitve vloge, in v členu 12(5), po katerem sodišče zagotovi, da se nalog toženi stranki vroči v skladu z nacionalnim pravom.

30. Člen 1(1) te uredbe, ki izrecno navaja namen uredbe, pojasnjuje, da je njen namen [6] z uvedbo postopka za evropski plačilni nalog poenostaviti, pospešiti in zmanjšati stroške sodnih postopkov v čezmejnih zadevah v zvezi z nespornimi denarnimi zahtevki [7] ter dopustiti prosti pretok evropskih plačilnih nalogov v državah članicah z določitvijo minimalnih standardov, katerih upoštevanje povzroči nepotrebnost vseh vmesnih postopkov v državi članici izvršbe pred priznanjem in izvršbo [8].

31. Uvodna izjava 29 uredbe nadalje pojasnjuje, da je cilj uredbe skladno z načelom sorazmernosti oblikovati enoten in učinkovit mehanizem za izterjavo navedenih denarnih zahtevkov, ker so v skladu z uvodnima izjavama 6 in 8 ovire za dostop do učinkovitega pravnega varstva v čezmejnih zadevah in izkrivljanje konkurence na notranjem trgu zaradi neenakega delovanja procesnih sredstev, ki so na voljo upnikom v različnih državah članicah, pokazale potrebo po zakonodaji Skupnosti, ki zagotavlja enake pogoje za dolžnike in upnike v vsej Evropski uniji [9], saj so zamude pri plačilih ena od glavnih groženj za preživetje podjetij ter povzročajo izgubo številnih delovnih mest.

32. Zato so uvedeni skupni enotni minimalni postopkovni standardi za pridobitev evropskega plačilnega naloga, ki pa lahko pomagajo uresničiti cilj iz točk 30 in 31 le, če jim je zagotovljena neodvisnost glede na podobne standarde, ki so že predvideni v državah članicah.

33. Če bi namreč lahko nacionalne zakonodaje vključile obravnavano ureditev, bi bil cilj Uredbe omajan, saj s tem doseženi rezultat ne bi bil poenotenje in poenostavitev postopkov, ampak vzpostavitev toliko različnih postopkov, kolikor je pravnih redov držav članic, ki jih poleg tega sestavljajo predpisi držav članic in prava Unije.

34. Očitno je tudi, da lahko upnik in dolžnik v Uniji pridobita enak dostop do zadevnega postopka le, če se zagotovi, da sta vnaprej in na abstrakten način seznanjena s predpisi, ki jih je treba izvajati, ne da bi bilo treba vedno konkretno preverjati, katera nacionalna zakonodaja velja pri sodišču, pri katerem poteka postopek, v trenutku, ko se je treba odločiti za vlogo za izdajo naloga.

35. Ta seznanjenost se lahko doseže samo tako, da je postopek, ki ga je treba upoštevati, poleg tega, da je čim bolj poenostavljen, od samega začetka enoten na celotnem ozemlju Unije (razen sklicev na nacionalne določbe, ki jih vsebuje).

36. Iz tega sledi, da je treba z vidika besedila in namena obravnavane zakonodaje sprejeti razlago Uredbe, ki varuje neodvisnost v njej določenega postopka od postopkov, ki veljajo v posameznih državah članicah.

37. Zlasti je treba šteti, da so postopkovne zahteve za izdajo plačilnega naloga samo tiste, ki jih vsebuje člen 7 Uredbe št. 1896/2006, in da se ob izpolnitvi teh zahtev nalog izda ne glede na notranjo zakonodajo, ker je navedeni nalog kot evropski in ne državni ukrep [10] dodaten nacionalnim instrumentom za izterjavo dolga, vendar jih ne nadomešča.

38. V obravnavanem primeru ugotavljam, da izdaje evropskega plačilnega naloga, če so izpolnjeni formalni pogoji iz člena 7, ni mogoče zavrniti samo zaradi tega, ker niso izpolnjene dodatne zahteve, ki jih določa nacionalna zakonodaja za urejanje podobnih postopkov in ki so bile navedene na obravnavi, kakršne so zahteve glede števila izvodov vloge in navedbe vrednosti predmeta spora v nacionalni valuti.

6 — Enaki cilji so navedeni tudi v uvodni izjavi 9.

7 — Tudi z uporabo standardnih obrazcev za izvajanje postopka v smislu uvodnih izjav 11 in 16.

8 — To omogoča vzajemno zaupanje v pravosodje držav članic, kot je navedeno v uvodni izjavi 27.

9 — V skladu s peto uvodno izjavo je namen sprejetja enotnega evropskega postopka za izterjavo nespornih zahtevkov poenostaviti in pospešiti sodne postopke v sporih majhnih vrednosti.

10 — Ker je izdan na podlagi procesne ureditve, ki jo uvaja uredba in ki je skupna vsem državam članicam.

39. Poudarjam zlasti, da morebitna vprašanja glede sodnih taks, ki jih je navedla poljska vlada na obravnavi in v svojih pripombah, ne morejo preprečiti izdaje zahtevanega ukrepa, ob upoštevanju, da bo znesek navedenih stroškov določen v skladu z nacionalno zakonodajo v smislu člena 25 Uredbe.

40. Zato s tem končujem obravnavo prvega vprašanja za predhodno odločanje in Sodišču predlagam, naj odgovori, da je treba člen 7 Uredbe razlagati tako, da razen točk, v zvezi s katerimi se posebej sklicuje na pravo držav članic, izčrpno ureja zahteve, ki jih mora izpolnjevati vloga za evropski plačilni nalog.

41. Glede na odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje, obravnava drugega ni potrebna.

VI – Tretje in četrto vprašanje za predhodno odločanje

42. V tretjem vprašanju za predhodno odločanje Sąd Okręgowy we Wrocławiu sprašuje, ali je treba člen 4 Uredbe razlagati tako, da se značilnosti denarnega zahtevka, navedene v tem členu, torej določenost zneska in njegova zapadlost v plačilo ob predložitvi vloge za izdajo evropskega plačilnega naloga, nanašata le na zahtevek za plačilo glavnice, ali pa tako, da se nanašata tudi na zahtevek za plačilo zamudnih obresti.

43. V četrtem vprašanju za predhodno odločanje Sąd Okręgowy we Wrocławiu zastavlja vrsto vprašanj glede obresti, ki se jih lahko zahteva z obravnavanim postopkom.

44. Sprašuje zlasti, ali je na podlagi člena 7(2)(c) mogoče poleg glavnice zahtevati:

a) vse obresti, skupaj s tako imenovanimi odprtimi obrestmi od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva plačila, ki ni opredeljen z datumom;

b) oziroma le obresti od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva vložitve vloge ali do dneva izdaje plačilnega naloga;

c) izključno obresti od dneva njihove zapadlosti, ki je natančno opredeljen, do dneva vložitve vloge.

45. Menim, da je treba navedeni dve vprašanji obravnavati skupaj, ker štejem, da je želelo nacionalno sodišče v bistvu vprašati Sodišče, ali je z vidika določb Uredbe v celoti, zlasti členov 4 in 7(2)(c) mogoče zahtevati plačilo vseh vrst obresti, tudi tako imenovanih odprtih obresti, torej obresti od dneva njihove zapadlosti do dneva plačila (v obravnavanem primeru zamudne obresti), ali ne.

46. V prvi vrsti ugotavljam, da se ni mogoče strinjati z razmišljanjem predložitvenega sodišča, ki navaja več zaključkov glede možnosti, da se zahtevajo tako imenovane odprte obresti, glede na to, ali se člen 4 Uredbe razlaga tako, da se tam navedene značilnosti denarnega zahtevka, torej „določeni denarni zneski“ in zapadlost terjatve v plačilo ob predložitvi vloge za izdajo evropskega plačilnega naloga, nanašajo le na zahtevek za plačilo glavnice ali tudi na zahtevek za plačilo zamudnih obresti[11].

47. To pa zato, ker se na takšen način v prvi vrsti opusti razlaga navedenega člena 4 z vidika drugih členov uredbe o vprašanju obresti.

11 — Zato se ne strinjam z navedbo predložitvenega sodišča iz točke 9 v obrazložitvi sklepa o predlogu za predhodno odločanje, in sicer „Sprejetje stališča, da se značilnosti zahtevka, določene v členu 4 Uredbe, nanašajo tudi na zahtevek za plačilo obresti, bi pomenilo, da lahko stranka zahteva obresti le za obdobje od dneva zapadlosti tega zahtevka v plačilo do najkasneje dneva vložitve vloge. V takih okoliščinah Sodišču Evropske unije ne bi bilo treba odgovoriti na nadaljnja vprašanja predložitvenega sodišča“.

48. Člen 4 Uredbe namreč določa, da se postopek za evropski plačilni nalog uvede za izterjavo denarnih zahtevkov za določene denarne zneske, ki so v trenutku predložitve vloge za evropski plačilni nalog že zapadli v plačilo, in s tem, da zahtevek obravnava precej splošno in široko, izrecno ne ločuje med glavnico in obrestmi.

49. Poleg te določbe je treba upoštevati tudi člen 7 Uredbe, ki določa, da se v vlogi za evropski plačilni nalog navede „znesek zahtevka, vključno z glavnico in z morebitnimi obrestmi, pogodbenimi kaznimi in stroški“ (odstavek 2(b)), in „če se zahtevajo obresti, obrestna mera in obdobje, za katerega se obresti zahtevajo“ (odstavek 2(c)), ter „temelj zahtevka, vključno z opisom okoliščin, ki se uveljavljajo kot podlaga za zahtevek in po potrebi za zahtevane obresti“ (odstavek 2(d)).

50. Medtem ko člen 4 na splošno pojasnjuje, kaj je lahko vsebina vloge za evropski plačilni nalog (izterjava denarnih zahtevkov in torej zahteva za plačilo določene vsote denarja), člen 7 formalno določa sestavine, na katere se deli navedeni zahtevek, in loči med glavnico, obrestmi, pogodbenimi kaznimi in stroški (odstavek 2(b)).

51. Razmišljanje predložitvenega sodišča, ki je tu navedeno v točki 46, poleg tega ne upošteva, da možnost, da se zahtevajo obresti, morda tudi odprte, izhaja iz same narave zahtevka za glavnico in za obresti ter odnosov med navedenima zahtevkoma.

52. Obresti so namreč denarna obveznost, ki se loči od glavnice samo po tem, da je akcesorna glede na slednjo, od katere je odvisna, in po tem, da je višina obveznosti povezana s potekom časa in se spreminja sorazmerno z njim.

53. Med tema dvema obveznostma ni drugih bistvenih razlik (tako da člen 7 pri pojasnilu v odstavkih 2(c) in 2(d), da so predmet vloge za plačilni nalog denarni zahtevki, ki so sestavljeni iz obresti in glavnice, loči prve od drugih le po tem, da zahteva za prve ni nujna) in obveznost plačila obresti načeloma običajno sledi obveznosti plačila glavnice in obnašanju slednje, tako da bi lahko rekli, da se lahko obresti zahtevajo, če obstaja glavnica, za izterjavo katere je mogoče ukrepati.

54. Omenjena povezava med obveznostjo plačila glavnice in obveznostjo plačila obresti je torej strukturirana tako, da:

1) se obresti dolgujejo zaradi tega, ker je treba glavnico plačati (je torej izterljiva) in ustrezno plačilo ni bilo izvedeno (kar zadeva zamudne obresti v roku, ki je bil dogovorjen ali je zakonsko predviden);

2) akcesorni zneski za obdobje zamude se pripišejo glavnici in postanejo sestavni del njenega zneska.

55. Odgovor na vprašanje glede možnosti, da se zahteva plačilo obresti z evropskim plačilnim nalogom, tudi odprtih, torej ne more biti odvisen od razlage samo člena 4 in dejstva, da imajo taki akcesorni zneski točno določeno višino in so izterljivi po samem členu 4.

56. To pa zato, ker se iztožljivi zahtevki (ne glede na to, ali gre za glavnico, obresti, kazni ali stroške) določijo tako, da se skupaj presodita člena 4 in 7, predvsem pa zato, ker je možnost, da se zahtevajo obresti, odvisna od zgoraj navedene akcesorne povezave med obrestmi in glavnico.

57. Kot je navedeno zgoraj, je treba vsebinsko obravnavati vprašanje Sąd Okręgowy we Wrocławiu glede možnosti, da se z obravnavanim postopkom zahtevajo tudi obresti, zapadle do datuma plačila, oziroma samo obresti, zapadle ob predložitvi vloge za izdajo evropskega plačilnega naloga ali ob izdaji obravnavanega ukrepa.

58. Odgovor dobimo s preučitvijo členov in namena Uredbe ter s presojo predmeta celotne obravnavane ureditve ter značilnosti dejavnosti, ki jo določa organ, pri katerem poteka postopek.

59. V prvi vrsti opozarjam, da zgoraj navedeni člen 7, ki na splošno ureja formalne pogoje za vlogo in izrecno navaja možnost, da se zahtevajo obresti, določa (odstavek 2(c)), da upnik navede obrestno mero in obdobje, za katerega se zahtevajo obresti, ne pa točnega datuma, do katerega se zahtevajo.

60. Ta določba ne omejuje svojega področja uporabe le na obresti, zapadle ob predložitvi vloge ali ob izdaji evropskega plačilnega naloga, niti ne določa, da je treba natančno navesti znesek dolgovanih obresti.

61. Enaki pomisleki veljajo v zvezi s členom 4, skupaj s katerim se za določitev zahtevkov, ki so lahko predmet zadevnega naloga, bere tudi člen 7, kot je poudarjeno v točkah od 47 do 50 in 56.

62. Iz tega sledi, da določbe Uredbe, ki določajo iztožljive zahtevke in urejajo način, kako urediti ustrezno vlogo, ne preprečujejo, da bi se zahtevale tudi odprte obresti, za katere ni mogoče navesti ne datuma, do katerega se zahtevajo, ne dokončnega skupnega zneska.

63. Do enakega zaključka pridemo tudi, če obravnavamo namen Uredbe.

64. Slednja, kot je razvidno že iz obravnave prvega vprašanja za predhodno odločanje [12], uvaja enotno procesno ureditev, katere namen je oblikovanje sodnih sredstev, katerih predmet so čezmejni denarni zahtevki majhne vrednosti, ki so primerni za prosto kroženje v vseh državah članicah, če se spoštujejo minimalni standardi, katerih upoštevanje povzroči nepotrebnost vseh vmesnih postopkov pred priznanjem in izvršbo, s čimer dosežejo tudi praktični rezultat poenostaviti in pospešiti sodne postopke (peta uvodna izjava uredbe) ter omogočijo hitro in učinkovito izterjavo nespornih denarnih zahtevkov (šesta uvodna izjava uredbe).

65. Če bi sprejeli razlago navedene uredbe, ki bi izključila možnost, da se zahtevajo tako imenovane odprte obresti poleg glavnice, ne bi upoštevali potreb, ki so navedene v točki 64.

66. Če bi namreč upnikom določili, da morajo svojo vlogo omejiti samo na glavnico, z morebitnim pripisom obresti, ki so že zapadle ob predložitvi vloge ali ob izdaji plačilnega naloga, bi morali upniki vlagati več zahtevkov, prvega za pridobitev glavnice in zapadlih obresti, druge pa za obresti za poznejše obdobje.

67. Na ta način bi otežili oblikovanje enega samega sodnega sredstva, primernega za kroženje v vseh državah članicah, skupni zahtevek pa bi se razdelil na več sestavnih delov; nastala bi številna sodna sredstva, zaradi katerih bi se povečalo število sodnih postopkov, podaljšal bi se čas in povečali stroški, to pa bi otežilo izterjavo dolgovanih zneskov že zato, ker bi imeli več postopkov namesto enega samega.

68. Upnik bi lahko bil poleg tega prisiljen na sodišču zahtevati plačilni nalog na podlagi nacionalne zakonodaje držav članic namesto na podlagi obravnavane uredbe, če bi bilo v prvem primeru mogoče pridobiti nalog za celoten zahtevek skupaj z obrestmi do datuma plačila, kakor je po navedbah predložitvenega sodišča na Poljskem, medtem ko bi bilo v drugem primeru mogoče zahtevati samo glavnico in del obresti.

69. Do enakega zaključka kakor v točki 62 pridemo tudi, če obravnavamo predmet celotne obravnavane ureditve in značilnosti dejavnosti, ki jo določa organ, pri katerem poteka postopek.

12 — Glej zlasti odstavke 30 in 31.

70. Kot je razvidno iz točk 20 in 36 je Uredba uvedla zlasti enoten postopek, neodvisen od nacionalnih postopkov, katerih predmet je izdaja plačilnih nalogov, ki ureja samo procesne elemente, ki so povezani z izdajo evropskega plačilnega naloga, kot je razvidno tudi iz Zelene knjige o postopku za evropski plačilni nalog ter ukrepih za poenostavitev in pospešitev sodnih postopkov v sporih majhne vrednosti (ki je omenjena v uvodni izjavi 5 Uredbe). Ta Zelena knjiga že v začetku kot svoj cilj navaja vzpostavitev posebnega postopka, ki bo hiter, ne bo drag in se bo uporabljal v vseh državah članicah za izterjavo zahtevkov, za katere se predpostavlja, da so nesporni.

71. Izdaja evropskega plačilnega naloga zahteva tudi preučitev utemeljenosti vloge.

72. V smislu člena 8 in člena 12(4) se namreč zahteva, da se formalno preveri, ali so izpolnjeni procesni pogoji, ki jih določa Uredba, in ali obstaja terjatev, na podlagi tega, kar je upnik navedel v obrazcu, ki ga je predložil, in brez kakršnega koli ugotavljanja resničnosti navedb. Zaradi tega se po izdaji plačilnega naloga dolžnik obvesti o izdaji samo na podlagi informacij, ki jih je podal tožnik.

73. To pa zato, ker v okviru evropskega postopka ni dejanskega postopka v glavni stvari na sodišču, ki je preložen v morebitni postopek z ugovorom, zato se dejavnosti, ki jih opravljajo organi, pri katerih poteka postopek, razlikujejo glede na čas, kdaj jih opravljajo.

74. V fazi brez kontradiktornega postopka, ki jo ureja pravo Unije, sodišče preuči samo formalno pravilnost vloge, kot jo je pripravil upnik. V postopku z ugovorom, ki ga ureja pravo držav članic in v katerem se dejansko preverja uveljavljani zahtevek, pa sodišče izvede postopek v glavni stvari [13].

75. Zaradi manjšega varstva upnika v fazi, ki se zaključi z izdajo evropskega plačilnega naloga, mora biti ta faza čim bolj preprosta in enotna. Tako manjše varstvo se nadomesti predvsem z dejstvom, da lahko dolžnik v skladu s členom 16(3) vloži ugovor, ne da bi natančno navedel razloge zanj, in na podlagi člena 17 doseže, da se postopek nadaljuje z običajnim civilnim postopkom, ter z dejstvom, da mora upnik v smislu člena 7(3) izjaviti, da so podatki, ki jih navaja, resnični in da se zaveda, da lahko kakršna koli neresnična izjava povzroči naložitev ustreznih kazni [14].

76. Zato bo pristojno sodišče, kot je navedla Komisija med obravnavo, šele po ugovoru temeljito vsebinsko preučilo vprašanja glede upravičenosti in vrednosti zahtevkov za glavnico in obresti (tudi odprtih), po potrebi tudi s podrobno preučitvijo zakona materialnega prava, ki ureja (oziroma zakonov, ki urejajo) razmerje.

77. Predmet Uredbe so torej procesna sredstva, obravnava pa način, kako za zahtevek pridobiti plačilni nalog, ki lahko kroži v državah članicah. Ne dotakne pa se vsebinskih vprašanj in ne navaja, katere obresti se lahko zahteva, kar je zlasti pomembno v tej zadevi.

78. Na podlagi dosedanjih preudarkov je treba glede na formalno besedilo obravnavane uredbe, namen uporabe, za katerega je bila sprejeta, predmeta obravnavane ureditve in značilnosti dejavnosti organa, pri katerem poteka postopek, zatrditi, da je medtem, ko je treba v zvezi s postopkom za pridobitev sodnega sredstva upoštevati Uredbo (in nacionalno zakonodajo, če obstajajo sklicevanja nanjo oziroma procesna sredstva, ki jih ne ureja), glede vrste obresti, ki se lahko zahtevajo (vendar pa se enaki zaključki lahko sprejmejo za vse sestavne dele zahtevka), logično uporabiti materialno pravo v zvezi z razmerjem med strankama.

13 — Menim, da je obravnavana uredba uvedla tako imenovan čist (vsaj načeloma) sistem za izdajo plačilnega naloga za izterjavo denarnih terjatev, torej sistem, po katerem sodišče izda plačilni nalog brez vsebinske obravnave utemeljenosti vloge (v drugih sistemih, imenovanih „dokaznih“, pa je tak nadzor prisoten, zato mora upnik predložiti dokaze o terjatvi). V čistih sistemih navidezno manjše varstvo upnikovih argumentov nadomešča dejstvo, da je postopek za ugovor zahtevku izredno preprost (in sploh ne zahteva navajanja razlogov za ugovor).

14 — Gre za določbo, ki povzema ureditev afidavit, ki je značilna za sisteme običajnega prava (*common law*).

79. Če tako materialno pravo priznava upniku možnost, da zahteva tako imenovane odprte obresti, jih bo lahko zahteval tudi z uporabo postopka iz Uredbe.

80. Če pa navedeni zakon priznava samo obresti, zapadle ob predložitvi vloge ali ob izdaji plačilnega naloga, mora upnik svoj zahtevek prilagoditi taki ureditvi.

81. Iz tega sledi, da bo moralo v obravnavanem primeru, v katerem ima po materialnem pravu, ki ureja razmerje (ki je na podlagi predloga za predhodno odločanje poljsko), predložitveno sodišče ob izdaji plačilnega naloga priznati tudi navedene obresti.

82. Poleg tega ni razloga, zakaj bi se moral znesek zahtevka, skupaj s tako imenovanimi odprtimi obrestmi na podlagi materialnega prava, ki se uporablja za pogodbo in ga stranki ponavadi izrecno izbereta ali predhodno določita, zmanjšati zaradi uporabe postopka iz obravnavane uredbe, čeprav ni nobene izrecne določbe v tem smislu.

83. Vlada Združenega kraljestva meni, da se lahko obresti zahtevajo samo do izdaje plačilnega naloga.

84. To pa zato, ker navodila za izpolnjevanje vloge za plačilni nalog, ki so v Prilogi I k navedeni uredbi, v zvezi z razdelkom 7 obrazca vloge za navedeni plačilni nalog navajajo samo postopek za pridobitev obresti do izdaje odločbe sodišča o predlogu upnika (pojasnjeno je, da se v ta namen zadnje polje navedenega razdelka 7 pusti prazno).

85. Nadaljnji argument v podporo taki rešitvi naj bi bil v dejstvu, da je na obrazcu vloge za plačilni nalog (obrazec E v Prilogi V uredbe) polje, v katerem se navedejo obresti.

86. Glede tega opozarjam na že predstavljene pomisleke in za razliko od vlade Združenega kraljestva dodajam, da so navedena navodila namenjena samo kot primer za možnosti, ki bi se lahko pojavile.

87. Poudarjam, da obrazec vloge za plačilni nalog omogoča prilagajanje zahtevka za obresti dejanskim potrebam upnika, ne glede na navodila za izpolnjevanje.

88. Oznaka, ki se vpiše v polje 7 navedenega obrazca v zvezi z obrestmi, se namreč lahko sestavi tudi s številko 06 in črko E (ki pomenita „drugo“), nato pa se izpolni polje „V primeru, da izberete oznako 6 in/ali E, prosimo, navedite podrobnosti“ spodaj in po potrebi polje 11 „Dodatne izjave in dopolnilne informacije (po potrebi)“.

89. Na ta način lahko upnik mirno zahteva obresti do izbrane zapadlosti, lahko tudi do trenutka poravnave terjatve, ne da bi takoj navedel natančen znesek.

90. To je razvidno tudi iz besedila v zaključku obrazca vloge za plačilni nalog, ki ne zahteva navedbe točnega zneska, ampak zahteva, da se plača znesek „zgoraj navedene glavnice“ „z obrestmi“, pri čemer se izraz „zgoraj navedene“ ne nanaša na obresti.

91. V zvezi z obrazcem vloge za plačilni nalog (obrazec E v Prilogi V k uredbi), v katerem se pri obrestih navaja „znesek“, opozarjam, da nobena določba ne preprečuje sodišču, da dolžniku ne bi naložilo plačila točno določenega zneska, ampak zneska, „ki ga dolguje v trenutku plačila“.

92. Portugalska vlada se strinja z rešitvijo, ki jo predlaga vlada Združenega kraljestva, zlasti zato, ker člen 12(3)(a) Uredbe določa, da se v evropskem plačilnem nalogu toženo stranko pouči o možnosti, da tožeči stranki plača znesek iz naloga.

93. Glede tega ponavljam, kar sem že navedel, in poudarjam, da lahko prejemnik ob prejetju vročenega plačilnega naloga preprostim matematičnim postopkom izračuna, koliko dolguje v trenutku plačila; če se ne strinja z določenim zneskom zaradi obrestne mere in datuma, od katerega tečejo obresti, kot sta navedena v nalogu, lahko vloži ugovor.

94. Poleg tega standardizirani način izpolnjevanja zgoraj navedenih obrazcev in priložena navodila ne morejo prikrajšati upnika za možnost, da zahteva vse obresti, do katerih ima pravico v času plačila, če je to mogoče na podlagi materialnega prava, ki velja za pogodbeno razmerje, glede na to, da iz preučitve celotnega besedila Uredbe izhaja, da to ni izključeno.

95. Rešitev, ki jo predlagata portugalska vlada in vlada Združenega kraljestva pa bi nasprotno očitno preprečevala doseganje namenov uredbe, torej poenostavitve in pospešitve spora ter hitre in učinkovite izterjave nespornih zneskov, in bi lahko povzročila, da bi se upniki raje kakor obravnavanega postopka posluževali nacionalnih postopkov za izterjavo, ki bi zagotavljali povračilo celotnih zahtevkov.

96. Zato s tem končujem obravnavo tretjega in četrtega vprašanja za predhodno odločanje in Sodišču predlagam, naj odgovori, da je treba člen 4 in člen 7(2)(c) Uredbe razlagati tako, da je mogoče s postopkom za evropski plačilni nalog poleg glavnice zahtevati tudi vse vrste obresti, ki se lahko zahtevajo na podlagi materialnega prava, ki se uporablja za pogodbeno razmerje, in torej, odvisno od okoliščin, obresti od dneva njihove zapadlosti, ki je naveden s točnim datumom, obresti do dneva plačila, ki ni natančno naveden, kot tudi obresti do dneva vložitve vloge ali do dneva izdaje plačilnega naloga.

VII – Peto vprašanje za predhodno odločanje

97. S petim vprašanjem za predhodno odločanje predložitveno sodišče sprašuje, ob pritrdilnem odgovoru na vprašanje 4a), kako je treba v skladu z Uredbo v obrazcu plačilnega naloga oblikovati odločbo glede obresti.

98. Glede tega opozarjam, da je na dnu navedenega obrazca na voljo ustrezno polje, v katerega se za glavnico navedejo obresti.

99. Če gre za tako imenovane odprte obresti in če se slednje lahko priznajo na podlagi materialnega prava, ki ureja pogodbo, sodišče, ki ne more določiti njihovega zneska, v polju, navedenem v točki 85, „Obresti“, v stolpcu „Datum“ določi plačilo obresti do trenutka poravnave terjatve, v stolpcu „Znesek“ pa navede ustrezno obrestno mero.

100. Seveda je treba kot dopustno šteti katero koli drugo obliko navajanja, ki je v bistvu enakovredna in se z njo na jasen način navede vsebina odločitve sodišča (glede tega opozarjam na rešitve, ki sta jih v svojih dokumentih poleg Komisije predlagali tudi poljska in avstrijska vlada).

101. V primerih (ki v skladu z navedbami predložitvenega sodišča prav tako sodijo v četrto vprašanje za predhodno odločanje pod a) in v peto vprašanje za predhodno odločanje), da bi se zahtevalo plačilo obresti do dneva vložitve vloge ali do dneva izdaje plačilnega naloga, bo sodišče lahko izvedlo ustrezen izračun, saj je seznanjeno z obrestno mero in z referenčnim obdobjem, ter bo v polju na dnu obrazca, navedenega v odstavku 85, lahko navedlo tudi znesek dolgovanih obresti.

102. Zato Sodišču predlagam, naj na peto vprašanje za predhodno odločanje odgovori, da je treba v skladu z Uredbo št. 1896/2006 v obrazcu plačilnega naloga odločbo glede obresti oblikovati tako:

— če gre za tako imenovane odprte obresti in če se slednje lahko priznajo na podlagi materialnega prava, ki ureja pogodbo, sodišče v ustreznem polju na dnu obrazca vloge za izdajo plačilnega naloga, v katerem se navede znesek za plačilo obresti, v polju „Obresti“, v stolpec „Datum“ vpiše, da navedene obresti tečejo do trenutka poravnave terjatve, v stolpec „Znesek“ pa vpiše ustrezno obrestno mero, pri tem pa se šteje, da je sprejemljiva tudi vsaka druga navedba, ki je v bistvu enakovredna in se z njo na jasen način pojasni vsebina odločitve;

— če se zahteva plačilo obresti do dneva vložitve vloge ali do dneva izdaje plačilnega naloga, lahko sodišče izvede ustrezen izračun in v polju na dnu navedenega obrazca navede znesek dolgovanih obresti.

103. Glede na odgovor na četrto in peto vprašanje za predhodno odločanje, šestega in sedmega vprašanja ni treba obravnavati.

VIII – Osmo vprašanje za predhodno odločanje

104. V osmem vprašanju za predhodno odločanje predložitveno sodišče sprašuje, ali mora sodišče, če tožeča stranka ni izračunala nobenih obresti do dneva vložitve vloge, tak izračun opraviti po uradni dolžnosti ali pa mora v skladu s členom 9 Uredbe pozvati stranko, naj vlogo dopolni.

105. Glede tega ponavljam, kar sem že navedel, in poudarjam, da upniku na podlagi člena 7 Uredbe ni treba izračunati zneska obresti, čeprav bi to lahko storil, in da zaradi tega vloga ni nedopustna in se ne zavrne.

106. Sodišče lahko opravi navedeni izračun, če je vlagatelj navedel potrebne podatke v ta namen (kot so valuta, obrestna mera in datum, od katerega se izračunajo akcesorni zneski).

107. Če podatki, potrebni za izračun, niso navedeni ali so nepopolni, razen če je zahtevek očitno neutemeljen ali če je vloga nedopustna [15], sodišče tožeči stranki v skladu s členom 9 Uredbe da možnost, da vlogo dopolni ali popravi v roku, ki ga šteje za primernega.

108. Zato predlagam Sodišču, naj na osmo vprašanje za predhodno odločanje odgovori:

— če tožeča stranka ne izračuna obresti, ki jih zahteva do dneva vložitve vloge, mora ta izračun opraviti sodišče, če je upnik navedel potrebne podatke;

— če podatki, potrebni za izračun, niso navedeni ali so nepopolni, razen če je zahtevek očitno neutemeljen ali če je vloga nedopustna, sodišče tožeči stranki v skladu s členom 9 Uredbe da možnost, da vlogo dopolni ali popravi v roku, ki ga šteje za primernega.

15 — Razen če se po pravu države članice izvora zakonite obresti avtomatično prištejejo k glavnici, kot je predvideno v členu 7(2)(c).

IX – Predlog

109. Glede na zgornje ugotovitve Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je predložilo Sąd Okręgowy we Wrocławiu, odgovori tako:

1. Člen 7 Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog je treba razlagati tako, da razen točk, v zvezi s katerimi se posebej sklicuje na pravo držav članic, izčrpno ureja zahteve, ki jih mora izpolnjevati vloga za evropski plačilni nalog.

2. Člen 4 in člen 7(2)(c) Uredbe št. 1896/2006 je treba razlagati tako, da je mogoče s postopkom za evropski plačilni nalog poleg glavnice zahtevati tudi vse vrste obresti, ki se lahko zahtevajo na podlagi materialnega prava, ki se uporablja za pogodbeno razmerje, in torej, odvisno od okoliščin, obresti od dneva njihove zapadlosti, ki je naveden s točnim datumom, obresti do dneva plačila, ki ni natančno naveden, kot tudi obresti do dneva vložitve vloge ali do dneva izdaje plačilnega naloga.

3. V skladu z Uredbo št. 1896/2006 je treba v obrazcu plačilnega naloga odločbo glede obresti oblikovati tako:

   a) če gre za tako imenovane odprte obresti in če se slednje lahko priznajo na podlagi materialnega prava, ki ureja pogodbo, sodišče v ustreznem polju na dnu obrazca vloge za izdajo plačilnega naloga, v katerem se navede znesek za plačilo obresti, v polju „Obresti“, v stolpec „Datum“ vpiše, da navedene obresti tečejo do trenutka poravnave terjatve, v stolpec „Znesek“ pa vpiše ustrezno obrestno mero, pri tem pa se šteje, da je sprejemljiva tudi vsaka druga navedba, ki je v bistvu enakovredna in se z njo na jasen način pojasni vsebina odločitve;

   b) če se zahteva plačilo obresti do dneva vložitve vloge ali do dneva izdaje plačilnega naloga, lahko sodišče izvede ustrezen izračun in v polju na dnu navedenega obrazca navede znesek dolgovanih obresti.

4. Če tožeča stranka ne izračuna obresti, ki jih zahteva do dneva vložitve vloge, mora ta izračun opraviti sodišče, če je upnik navedel potrebne podatke.

5. Če podatki, potrebni za izračun, niso navedeni ali so nepopolni, razen če je zahtevek očitno neutemeljen ali če je vloga nedopustna, sodišče tožeči stranki v skladu s členom 9 Uredbe št. 1896/2006 da možnost, da vlogo dopolni ali popravi v roku, ki ga šteje za primernega.